

Publicerad 2006-02-17 03:09 av Poetica

Kl 02.56 en alldeles vanlig, fast ändå annorlunda natt.

Sömlöshet

Vaken mitt i natten,
alla sover runtomkring.
Försöker tvinga mig tillbaka
till drömlöshetens stilla ro.
Min kropp vägrar samarbeta,
vägrar att kommenderas
av förnuftets saklighet.

Tankarna tar sig utrymme
när inget annat pockar på.

Där ute i den kalla, mörka natten
finns det fler som jag.
Människor som hålls vakna
av själens outtröttliga ältande.
Människor som,
liksom jag,
inte finner sömnens fridfullhet.

Fast jag äger den insikten,
känner jag ändå,
ensamhetens sköra vingar
fladdra förbi mig
där i mörkret.
Nuddar lätt vid min kind
innan den slår sig till ro
i mitt ekande bröst.
Kittlar mig, påminner mig
så att jag omöjligt skall
finna min ro.

De få timmarna som är kvar
till gryningens vaknande
blir till tusentals sekunder
av självrannsakan
där tankens klarhet inte
visar mig någon barmhärtighet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Poetica med Poeter.se id #6996 innehar upphovsrätten